

Mijn gebedt komt tot lijnen ooren ,

Hy plagh my altijd te verhooren.

Voor de leugenachtige monden ,

En valsche tongen t'allen stonden ,

Wilt mijn ziel na uw' goedigheyt

Verlossen, Heer, in eeuwigheyt.

2 Wat kan de valsche tonge stichten ?

Wat kan de leugenaer uytrichten ?

Wat sullen sijn listige linnen ,

En valsche tonge doch gewinnen ?

Uw' woorden zijn als scherpe pijlen ,

Die een sterck man schiet onderwijlen:

Uwe reden zijn vol fenijn ,

Als gloeiende kolen sy zijn.

3 Wee my dat ick vreemd' lingsh moet

wesen In Mesech, vervloecht

en mispresen : Dat ick in Kedars

tenten blijven Moet, daer sy niet dan

boosheyt drijven. Dat ick soo lange

ben verlaten By hen die steeds den

vrede haten : Ick die pays soecke

sonder dwangh , Ben by hen

geweeft veel te langh.

4 Ick spreke met hen van den vrede ,

Sy verwilligen niet daer mede :

Als na den pays staet mijn verlangen,

Als dan sy eerst den krijgh aenvangen.

Den CXXI. Psalm.

Tot den bergen hef ick op mijn

Oogen, ende van daer

Verwacht ick hulp eenpaer. Maer

op Godt die gemaect heeft sijn

Hemel en aerd' in 't ronde ,

Wil ick my vast'lick gronden.

2 Godt sal niet laten uwen voet

Struyckelen, want altijd

Waeckt hy en u bevrijet :

Hy slaept niet die Israël hoedt ,

Maer waeckt aen allen zijden ,

En sluymt tot geenen tijden.

3 Godt sal van boven u bystaen , Die

u ter rechter hant Staet tot uwen by-

stant : 's Daeghs sal u de sonne niet

slaen , De mane koudt niet schaden

Sal u 's nachts niet beladen.

4 Godt behoedt u voortaan van quaet ,

Hy sal uw' ziel voorwaer